

jures, ja ükski ei lausnud ennam Sanna-
gi, pärast minno Sanna.

S. 378. Aga mūud naerwad mind need,
küs noremād minnu, kelle õssad minna
põlgasī omnia Puddolojuste Koerte kõriva
panna; ma ollen nende Mängi-Lauluks
samud, ja neile Juttuks; ma ollen hirmus
nende Meles, nemmād sūllitawad mo was-
to wålja. Sest Jummal on teiswisi mo
wasto sanud mo sureks Hirmuks; mo rē-
mo Pölli on fui Piliw mõdalāmud, Wilk
letsusse Pärvad on minnisse kinnihakkand
ma ollen Põru ja Tuhha sarnatseks sa-
nud. Minno Maht on mo peál mustaks
lāinud, ja mo Lükendid on fui Pallavast
ärrapõllend.

S. 379. Kas ma ollen Tühiaga ümber-
lāinud, eht ka mo Jalg on ruttand Kaus-
valusse pole? Higus e Wækusid ega wa-
gigo Jummal mind illes, siis saab temma
tunda mo täit Waggadüst. Kas mo

Güds

Güdda on lasknud ennast arvatada üb-
hegi Maese jure —; kas ma ollen ärrapõlg-
nud omnia Gullase ehk Ummardaja Hi-
gust; kas ma ollen ärrafeelnud, mis Wae-
sel tahstd; kas ma ollen omnia Vallofest
üksi sonud; eks polle waene Laps sest ka sō-
nud? Kas ma ollen keedagi näinud hukka
minnewad, et temmal ep elnud Ridid, ja
et Wael sel ep olnud kattet? Eks temma
Niuded mind polle önnistanud, ja eks ta
minno Tallede Midust polle Soja samud?

S. 380. Kas ollen ma Kulda pannud
omimaks Lotusselts; ehk ollen ma römis
olnud, et mul palio Wa raudust olli? Kas
mo süddä on fallaja ennast lassnud petta,
ehk mo Rässi Siuid annud mo Gule?
Sega olleksin ma Jummalat, küs üll swel,
ärrasalganud. Wõbras ei jänud Hiseks
mitte Ullitsa peale; omuna Wärrawa teg-
gin ma Teeküiale sahti. Kas ma ollen fui
Adam ommad Ülleastmissed kinnikattnud,
et